

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Tos/14/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820010646
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8820010646.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Mariána Sninského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26.05.2025, v trestnej veci proti odsúdenému A. B., pre pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona účinného od 1.8.2019, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/105/2020 zo dňa 11.03.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 419 ods. 1 Tr. poriadku, s použitím § 50 ods. 4 Tr. zákona vyslovil, že odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX vo B. C. D., trvale bytom E. XXX/X, B., F. B. C. D., sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 24.05.2021, sp. zn. 2T/105/2020 neosvedčil a uložený trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov vykoná. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil odsúdený sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí, ktorú následne odôvodnil tým, že sa už správa dobre, privyrába si brigádami, ale pracovnú zmluvu nemá, stará sa o svoju rodinu a najmä o jeho ťažko chorého otca, ktorý má cirhózu pečene a je imobilný (pohybuje sa len pomocou invalidného vozíka). Pomáha mame so starostlivosťou o otca, lebo to má s ním veľmi ťažké. Niekedy je potrebné byť s ním aj celú noc a dávať naňho pozor, pomáhať mu vstať a odniesť ho na WC. Mama to sama nezvláda, keďže otec je ťažký. Pomáha mame so zabezpečením základných potravín a palivového dreva. Z tohto dôvodu je potrebný doma, aby sa mohol postarať o svoju rodinu. S prihliadnutím na vyššie uvedené sľúbil, že svoje správanie zlepší, a že spáchané činy v rozpore so zákonom už viac nevykoná, bude viesť riadny život.

Okresný prokurátor vo vyjadrení k sťažnosti odsúdeného uviedol, že uznesenie prvostupňového súdu považuje za zákonné a dostatočne odôvodnené, pričom vzhľadom na zistené skutočnosti, ktoré odôvodňujú toto rozhodnutie, nemožno mať absolútne žiadne pochybnosti o jeho správnosti. Mal za to, že odsúdený v sťažnosti neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali konštatovanie, že viedol riadny život a že sa osvedčil. Z uvedeného dôvodu druhostupňovému súdu navrhol, aby sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku zamietol.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie týmto výrokom napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd konštatuje, že pri posudzovaní základnej otázky, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil alebo nie, si okresný súd zadovážil všetky potrebné podklady, tieto vyhodnotil individuálne i v ich vzájomných súvislostiach v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom dospel k správne mu záveru o tom, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil, a preto musí uložený test odňatia slobody v trvaní dvadsaťštyri mesiacov vykonať.

Prvostupňový súd v predmetnej veci správne zistil, že odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/105/2020 zo dňa 24.05.2021 uznaný vinným za pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona účinného od 1.8.2019. Bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, výkon ktorého bol podmiennečne odložený, bola určená skúšobná doba podmiennečného odsúdenia 36 (tridsaťšesť) mesiacov, pri odkázaní poškodených osôb s nárokom na náhradu škody na civilný proces v zmysle § 288 ods. 1 Tr. poriadku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a stal sa vykonateľným dňa 24.05.2021.

Keďže podľa § 50 ods. 1, veta druhá Tr. zákona, skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, tak skúšobná doba podmiennečného odsúdenia odsúdenému mala plynúť do 25.05.2024.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený má záznam o 10tich právoplatných odsúdeniach. Pri skúmaní správania sa odsúdeného počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia prvostupňový súd tiež správne zistil, že odsúdený v jej priebehu nevedol riadny život, o čom svedčí záznam v odpise z Registra trestov GP, z ktorého vyplýva, že sťažovateľ bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/30/2022 zo dňa 01.06.2022 a rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/39/2022 zo dňa 06.04.2023.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou vedeného pod sp. zn. 1T/30/2022 totižto plynie, že sťažovateľ bol v čase plynutia skúšobnej doby odsúdený trestným rozkazom sp. zn. 1T/30/2022 zo dňa 01.06.2022 na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov nepodmiennečne, so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, keďže bol uznaný za vinného z prečinu porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona, ktorého sa dopustil tým, že spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlia iného, čin spáchali závažnejším spôsobom konania vlámaním a na chránenej osobe, na tom skutkovom základe, že

- v čase od 22:00 hod. do 23:00 hod. dňa 07.01.2022, po tom ako po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným G. H., nar. XX.XX.XXXX, došli k zatvorenej neuzamknutej bránke súvisle oploteného a trvalo obývaného rodinného domu na ulici E. I. XXX/X, B., cez ktorú bez použitia násilia po vstupe na pozemok prešli až k uzamknutým dreveným vchodovým dverám do domu, cez ktoré po ich vypáčení nezisteným spôsobom a predmetom za použitia násilia v oblasti zámku sa takto dostali dnu do domu, po prejdení chodbou a kuchyňou prešli do obývacej izby, kde z komody odcudzili voľne položené rádio zn. Orava v hodnote 25,90 Eur, eurové mince v hodnote 5 eur a 8 kusov krabičiek cigariet zn. H. v hodnote 31,20 eur, so spôsobením škody odcudzením vo výške 62,10 eur a poškodením vchodových dverí a zámku vo výške 30 eur pre poškodeného A. E., nar. XX.X.XXXX, zneužívajúc skutočnosť, že dom obýva osoba vyššieho veku.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou vedeného pod sp. zn. 2T/39/2022 vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/39/2022 zo dňa 06.04.2023 uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona. Za spáchaný skutok bolo u obžalovaného A. B. upustené od uloženia súhrnného trestu, pretože súd pokladal trest uložený v trestnej veci pod sp. zn. 1T/30/2022, ktorý v tom čase vykonával, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Uvedeného trestného činu sa dopustil na tom skutkovom základe, že

- spoločným konaním fyzicky verejne a na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil výtržnosti tým, že napadol iného a inému úmyselne ublížil na zdraví, a to tak, že spoločne v čase o 22:00 hod. dňa 7.1.2022

po príchode na miesto verejnosti prístupné pred bránu rodinného domu na ulici J. I. XXX/XX, B., kde už odsúdený G. H., nar. XX.X.XXXX, začal kričať na poškodeného G. J., nar. XX.X.XXXX, nachádzajúcim sa pred bránou slovami: „ Pod' sa biť “, kde v tom ho udrel dvakrát pravou rukou do oblasti tváre, následne už odsúdený G. D., nar. X.X.XXXX, udrel poškodeného G. J. cca metrovým dreveným kolíkom do oblasti hlavy, v dôsledku čoho tento spadol, kde na zemi do ležiaceho poškodeného viackrát kopali spoločne obvinení A. B., G. D. a G. H., následkom čoho mu spôsobili tržne-zmliaždenú ranu čela, tržnú ranu IV. prsta pravej ruky, pomliaždenie záhlavia s odreninou a pomliaždenie ľavej strany čeluste, ľahké pomliaždenie pravého zápästia aj pravej ruky s dobou liečenia od 10 do 14 dní.

Z lustrácie Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov MS SR bolo zistené, že sťažovateľ sa dopustil štyroch priestupkov, z toho troch počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia v predmetnej veci. Dňa 08.01.2022 sa dopustil priestupku proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, neuposlušnosť výzvy verejného činiteľa pri výkone jeho právomoci s uložením pokuty v blokovom konaní. Za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil dňa 16.03.2024, so spôsobením škody nezaplatením za natankované pohonné hmoty mu bola uložená pokuta v blokovom konaní. Ďalšieho priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch sa dopustil dňa 24.06.2024 odcudzením 27 kusov pozinkovaných plechov, za ktorý mu bola uložená pokuta.

Obec B. v správe o povesti zo dňa 04.03.2025 oznámila, že odsúdený má v mieste bydliska dobrú povesť, správa sa slušne, zabezpečuje riadnu starostlivosť o svoju rodinu.

Z obsahu spisu v rámci výsluchu na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.03.2025 odsúdený na otázku samosudkyne, aby sa vyjadril k tomu, ako sa správa počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia uviedol, že dobre, chodí do roboty, pracuje na stavbách. Pracuje v J. a K.. Ďalej uviedol, že má rodinu a stará sa o ňu. K otázke samosudkyne ohľadom odsúdení v konaniach Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/30/2022 a 2T/39/2022 uviedol, že si už nepamätá, chodil s kamarátmi, teraz čo naposledy sedel, švagar sa pobil, pobili sa a dali aj jeho do toho. Na otázku samosudkyne, či sa v priebehu skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia dopustil aj iného trestného činu alebo priestupku odpovedal, že nie. K osobným a majetkovým pomerom uviedol, že s družkou sú rodičmi 14-ročného syna, ktorý je postihnutý a na invalidnom vozíku, spolu bývajú na ulici E. XXX/X vo B. v rodinnom dome vo vlastníctve otca. Momentálne je bez pracovnej zmluvy, na fuškách na stavbách zarobí denne 50,-eur, nie je evidovaný na úrade práce, družka nepracuje, osobne sa stará o syna. Nemá žiadne dlhy, nevlastní nehnuteľnosti, ani hnuťelný majetok väčšej hodnoty. Jeho zdravotný stav je dobrý, neberie žiadne lieky. V prípade premeny podmiennečného odsúdenia na nepodmienečný trest odňatia slobody by to bolo pre jeho rodinu ťažké, musí sa postarať o syna a družku, ktorá je po operácii, nikto iný by sa o nich nepostaral, otec družky zomrel, matka odsúdeného sa stará o otca, ktorý je po porážke na invalidnom vozíku.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona možno vysloviť, že sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil len vtedy, ak v jej priebehu viedol riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa § 51 ods. 3 a 4, ak boli uložené. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmiennečné odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život,
b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1.

Berúc do úvahy doposiaľ uvedené skutočnosti vo svojom súhrne aj podľa názoru krajského súdu okresný súd správne a dôvodne zdôraznil, že odsúdeného ani hrozba premeny trestu neodradila od ďalšieho protiprávneho konania v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, vzhľadom na charakter spáchaných trestných činov v konaniach Okresného súdu Vranov nad Topľou pod sp. zn. 1T/30/2022 a 2T/39/2022, ako aj s prihliadnutím na spáchané priestupky, a tieto skutočnosti neumožňujú urobiť iný záver ako ten, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťštyri mesiacov, výkon ktorého mu bol pôvodne podmiennečne odložený, vykoná.

Na prevýchovu odsúdeného už bolo v minulosti pôsobené tým, že mu bola daná možnosť prevýchovy uložením nepodmienečných trestov odňatia slobody, ale aj uložením trestov odňatia slobody s podmienečným odkladom. V priebehu skúšobnej doby sa však neosvedčil a z vyššie uvedeného je zrejmé, že viesť riadny život sa mu nepodarilo ani pod hrozbou premeny podmienečného trestu, nakoľko okrem troch priestupkov a prečinu výtržníctva, spáchal aj druhovo zhodný úmyselný trestný čin s trestným činom, za ktorý bol odsúdený v predmetnom prípade, a to v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia.

Zásadu ukladania trestov uvedenú v § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorej trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, vrátane osôb odkázaných na jeho opateru a výživu, v kontexte dôvodov sťažnosti v predmetnom prípade, podľa krajského súdu mala byť prvostupňovým súdom zohľadnená pri určovaní druhu a výmery trestu v pôvodnom konaní v posudzovanom prípade. Vo vykonávacom konaní totižto súd rozhoduje o tom, či odsúdený sám svojim postojom a spôsobom života v čase, keď mu bola daná šanca a možnosť podmienečne odložiť vykonanie trestu odňatia slobody, svojim správaním presvedčil o tom, že výkon uloženého trestu nie je potrebný.

Požiadavku nepáchania trestnej činnosti ako elementárny základ pre posudzovanie toho, či odsúdený viedol riadny život, však nemožno v žiadnom prípade považovať za vyžadovanie niečoho nezvyčajne výnimočného v živote odsúdeného a navyše počas relatívne krátkeho časového obdobia, počas ktorého plynula skúšobná doba podmienečného odsúdenia.

Argumenty, ktoré v rámci dôvodov sťažnosti odsúdený predkladal, že sa už správa dobre, privyrába si brigádami, stará sa o svoju rodinu a najmä o jeho ťažko chorého otca, podľa názoru krajského súdu sa zjavne v priebehu skúšobnej doby neosvedčili, keďže mu nezabránili dopustiť sa protiprávneho konania.

Odsúdený svojim správaním počas plynutia určenej skúšobnej doby porušil podmienky podmienečného odsúdenia recidívou v páchaní trestnej činnosti. Odsúdený prejavil sklon k porušovaniu požiadavky vedenia riadneho života, čo aj podľa názoru krajského súdu odôvodňuje potrebu pôsobenia prostriedkov výkonu trestu odňatia slobody. Nakoľko len hrozba výkonu trestu odňatia slobody nespĺnila účel trestu uvedený v § 34 ods. 1 Tr. zákona, súd prvého stupňa rozhodol správne, odôvodnene a v súlade so zákonom.

Správne je aj rozhodnutie prvostupňového súdu o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody, teda o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona).

Krajský súd ani v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo, nezistil žiadne procesné pochybenia, ktoré by mali odôvodňovať zrušenie napadnutého uznesenia, a preto sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.